Enderrock | Yeray S. Iborra | Actualitzat el 27/05/2019 a les 10:37

Macaco: «Buscant les meves arrels vaig anar a parar al Mediterrani»

L'incombustible Dani Carbonell ens parla del seu nou disc, 'Civilizado como los animales'

Macaco | Arxiu artista

El veterà artista barceloní fusiona al seu desè àlbum tot el que ha estat aquests anys: tornades a l'estil **Bob Marley**; versos de cantautor i bases reggae o dub. *Civilizado como los animales* (Sony, 2019), tots els **Macaco** en un.

***Civilizado como los animales*. Tots els Macaco que havíem vist fins ara en un sol disc?**
És cert que al disc anterior el que pretenia era centrar-me en la narrativa i que feia molts anys que experimentava, i que ara volia fer un esforç per sumar melodia i narrativa. A més, com bé saps, sempre m'han agradat molt les tornades compactes de les músiques llatines i caribenyes, del reggae, del dub i altres. Potser sí, *Civilizado como los animales* és una barreja de tot: la guitarra, la llibreta i els jocs amb bases 808 i l'ordinador.

Hi ha tingut res a veure la mixtura de músiques del Carib i l'Amèrica Llatina d'avui en dia?
Els darrers quatre anys han estat molt efervescents i estan lligats a l'eclosió, de nou, de les músiques d'arrel. Hi ha diverses generacions que valoren les arrels barrejades amb altres estils. Gent més gran que jo, gent més jove. Hi ha molta gent fent-ho ressorgir tot plegat i jo al mig. Ara mateix hi ha molts artistes demanant-me col·laboracions, a més de grups fitxant pel meu segell. Tothom està molt actiu.

Macaco ha virat cap a Calle13? A disc se sent molt de hip-hop.
Polo, el meu mànager de l'Amèrica Llatina -i també de **Residente** i de **Drexler**-, em va dir que soc l'entremig entre aquests dos artistes; cantautor i la part més *alternative*, de festival. Tot junt.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=HLSEhAqxJpU
Com t'ho has fet per fer conviure tradicions tan allunyades al disc?
Hi ha una part de composició madura però esmolada com a "Valientes" o "No nos pararán"; després hi ha la part que volia deixar més aparcada, la de cantautor, però al final surten "Blue diminuto planeta azul", guitarres, acords jugant, tot i no tenir gaire a veure en l'estil, i la tercera pota, la més vitalista, la **Bob Marley**, com "Bailo la pena" o "Somos la fiesta". Per a totes he buscat un denominador comú...

Quin és?
Buscant la meva autèntica arrel vaig anar a parar al Mediterrani. Per això utilitzo moltes mandoles a l'estil **Morricone**; molt cinematogràfic tot plegat. Em funciona a "Agarrate", molt hip-hop; fixa-t'hi, hi afegeixes mandoles i de cop ja no sona americà ni llatí, sona Mediterrani! Tenia 25 cançons, en vaig escollir tretze i de cop tot quadrava. Però mantenint-se variat. Per això vaig fer una *intro* que mostrés tot el que la gent sentiria al disc. No me'n volia amagar. Palmes de tanguillo [les fa fent-se la percussió amb el peu], base dub i arranjament de corda. Imagino que els més cantautors s'han quedat amb una part i els altres amb les cançons més festives. I ja està bé.

Macaco Foto: Arxiu de l'artista